Ч. 212 Пятниця 22 Вересня (4 жовтня) 1895. Рік V.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 6.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Бесіда Є. Е. ґр. Каз. Бадені'ого перед своіми виборцями в Кракові.

На зборах виборців з більшої посілости в Кракові дня 1 с. м., виголосив Є. Ексц. ґр. Казимир Бадені слідуючу бесіду:

„Як перед шести роками так і нині зволили-сте Панове зібрати ся в передодень виборів соймових, щоби дати своім послам нагоду здати справу з мандатів, котрі мали доси Ваше довірє, а заразом також і тих, що бажали би убігати ся дальше о Ваші голоси. Позаяк думаю, що день і годину нинішних зборів визначено може числячись з моїм часом, то коли б так було, нехай буде мені вільно подякувати за той взгляд для моеі особи. А тепер слів кілька о скінченім як-раз шестилітю.

Які би й не були межи Вами, Панове, під тим взглядом погляди на поодинокі справи, то однакож можна а навіть треба признати, що минувший сойм порішив кілька важних справ, посунув край значно наперед в напрямі культурнім і економічнім его розвою; дальше вдоволив справедливим, оправданим і дійстним потребам другої народности, що єсть в тім Соймі в меншости, а в кінци памятав також о потребі зближеня ся до себе всіх верств суспільних, перенятих тим самим почутєм обовязку як під взглядом державним так і народним та старав ся наконець не допускати межи ті верстви інтрузів, виступаючих яко елемент руйнуючий, підбурюючий, яко потверджене неґациї, убраної у вовчу шкіру непрошеного опікуна і оборонця від мнимого, безсоромно видуманого і взагалі не істнуючого ворога.

Закінчені лише що вибори виказали, що ті підбурюваня не богато мали доси успіху і що зискали мало ґрунту, а хоч я далекий від того, щоби відмавляти заслуги під тим взглядом обивателям як більшої так і меншої посілости, а також дуже численним елементам міским, то однакож не дасть ся заперечити, що минувший Сойм поставив не одну основу під ту будівлю взаїмної зрозуміlости, поважаня і довіря, а по результаті дотеперішних виборів можна з гори предвидіти, що та будівля буде й дальше підоймати ся для загального взаїмного пожитку, лиш коби ми не опускали рук і витревали на вибраній дорозі.

А коли я вже при виборах, то нехай мені буде вільно мимоходом згадати, що вибори тї відбувають ся свобідно, а не говорю вже о законности, бо та була абсолютно всюди. Тероризм змагано ввести яко чинник аґітацийний і навіть в неодним місци се удало ся, але буде се для нас наукою, щоби на будуче і перед тим средством охоронити ся. Дивна річ, що кричали на тероризм ті елементи, котрі самі виключно вводили его в гру. Я сказав, що се дивна річ, хоч властиво так не єсть, бо мій досьвід, а маю его немало, мене поучує, що то штучка, котрої деякі елементи завсігди старають ся уживати, що голосно кричить ся, закидаючи другому то, що пробує ся самому з неконче добрим успіхом. Той крик має звичайно два жерела, найперше походить з охоти закрити то, що з власної сторони робить ся, а відтак зі злого гумору, що не повело ся і що відкрило ся власну неміч Богу дякувати перед сьвітом.

Я не міг відмовити собі сего натяку, найперше щоби додати Вп. Панам відваги, відтак, щобы зазначити, що всі поголоски о якійсь систематичній незаконности суть видумані а вкінци, що ті слова виходячі з моїх уст мусять бути оперті не на вражінях, не на здогадах, лиш на точнім знаню відносин і людий та на правдивій відомости о ході цілої акциї виборчої.

Вертаючи до справ соймових не хочу входити в подрібности. Піднести однакож мушу, що уважаю управильненя фінансів краевих на ряд літ за справу первоpядну, і котра вже сама вистане, щоби признати бувшому соймови похвальну згадку.

Нові закони шкільні, розвій нашого шкільництва взагалі і дорога, на котру їх виведено, будуть певно обговорювати мої товариші, з котрих кождий в иншім напрямі займає в тім нашім розвою видне становище. Один творить, орґанізує і адмініструє з ревностию, глубоким знанєм предмету і замилуванєм жертвуючи тій службі свій час і незвичайні здібности, а заразом умів він удержати звязь межи Соймом а школою; другий боронив до недавна тих справ знаменито в Раді корони, опікував ся ними дуже прихильно і виборював фонди, в чім тим більша заслуга, що мимо ряду літ для нас успішних, ми ще завсігди під неодним взглядом позаду і лиш довше треваюча щедрість скарбу державного зможе зрівнати нас з иншими краями короннимм; третий то видний сотрудник на тій ниві, котру вам всім просьвічає приміром в науці, в роботі і в почутю обовязків — в пері і слові. Тим то поважаним товаришам полишаю ближше обговореня справ, відносячих ся до нашого культурного розвою.

Під взглядом наших відносин економічних маєте Вп. Панове також репрезентанта, котрий будучи при властях центральних вірно служить краеви та помагає і певно потвердить, що сойм не занедбував і тих справ. В справах реґуля-

---

4)

Набір пальмового олію.

(З польского. — Гайоти).

(Дальше).

Від того вечера зачала ся нова доба в житю дон Естебана і братів Кубанців. Скінчила ся тупа одеревілість, скінчило ся сумне зневіре в будучність, скінчив ся мертвий спокій людий, котрі вже всьо стратили і нічого не можуть відзискати...

Зачали ся часи горячкових проектів, ожидань, бажань. Приїздив бо не лише син до вітця, але спаситель до поселенця.

Приїздив без ніякого з гори уложеного пляну, несьвідомий тутешних відносин і людий, розуміючий лише то, що як всюди, так і на Фернандо По, щоби намір удав ся, треба буде передусім гроший і обережности. — Для того взглядів насамперед Гуана Гернандеса, щоби за его посередництвом побачити ся з вітцем, для того він ледве слабий рисівник удавав запаленого артиста і під покривкою зниманя видів і портретів, міг безпечно розглядати ся в положеню і слідити відносини.

Вскорі загальний голос всіх Кубанців вказав ему Давида Іджерлі, яко чоловіка без принципів, котрий готовий був взяти ся за кожду справу, коби ему лише принесла зиск. Скоро зиск був би запевнений, був би допоміг так само скоро облити ся кровію жертв злочинцям, як і найблагороднійшим мученикам ідеї.

Довго тревали переговори, довше як обдумане пляну, над котрым „брудний Давидок“ навіть не застановляв ся. Зараз в першій розмові з дон Рафаілом предложив ему плян так ясно і точно, так там всьо було предвиджене і забезпечене, що дійстно могло здавати ся, немов би він его вже давно в вільних хвилях на всякий случай приготовив в своій хитрій голові. Але треба було ждати принагідної хвилі до его здійстненя а передовсім приїзду парохода „Нубії“, в котрого капітаном Іджерлі був в приязни і часто обрабляв з ним різні менше або більше мутні справи.

Парохід прибув. Іджерлі довго сидів в капітаньскій каюті — вийшов з неі скривлений, нарікаючи, що фірма, котрої був аґентом, все зробить ему якусь неприємність. Ось і тепер, не доповнила якихсь приписів при висилці товарів, не хотять видати набору а він мусить уїдати ся з капітаном.

Однако дійстною причиною тих уїдань була подана на другий день дон Рафаілови вість, що всьо добре; капітан „Нубії“ буде туди за шість тиждні вертати з Полудня, але вимоги, які поставив, змушують его, Іджерлія, жадати значно більшої суми, як спершу означив.

Настали страшні торги.... Англичанин ставляв такі вимоги, що слабий огонь надії гас в серцях поселенців, а дон Рафаіл крутив ся на всі сторони... Тихцем збирано складки поміж кубаньскою братиєю.

Ті, що мали лишити ся, несли свій кровавий гріш без тїни зависти супротив щасливих, для котрих сьвітила зоря визволеня.... Всіх обхопило таке одушевлене, всіми кидав такий неспокій, немов би тут ходило не о малу громадку але о цілу поселенчу кольонію.

І Бог змилував ся!... І нині вже з уст до уст серед кубаньских поселенців буде перелітати як голуб доброї вісти лише одно слово: Завтра!

Тимчасом — сонце вже зайшло. — Дон Естебан, котрий в міру того, як его спомини наближували ся до теперішности, простував ся і відслонював укрите в долонях лице, встав тепер, знов преображений. В его очах не горіла вже полумінь щастя, анї не сьвітили сльози болю і горечи. — Була в них велика погода, чужа личним радостям і терпіням, а на устах лежав вираз торжественного спокою. Якийсь час дивив ся ід містови, що потапало в синявий мрак, а потім витягнув руку і над тою землею прогнаня, в котру всякло тілько сльоз его і его братів, зробив великий хрест прощеня.

III.

На полудне від міста, до гір, по лагідних горбках пне ся широко чорна дорога, що веде до державної стациї лічничої, положеної на два

циї рік, т. зв. меліорацийї, забудовань потоків, шкіл рільничих, вандрівних учителів, зелізниць льокальних і взагалі комунікаций, в справах промислу домашного, дрібного і фабричного поступає край постійно наперед, а сойм памятає о всіх тих справах.

Яку я брав участь в тих справах, думаю, що було би злишним представляти, бо моє урядове становище показує достаточно, який був мій обовязок і моя задача, а чи і о скілько я ту задачу сповнив, не моєю річию то оцінювати.

Я стрічав ся з закидом, що Сойм не взяв ся до реформи нашого устрою адмінїстрацийного в громадах. Не тут може час і місце початати широку дискусию на той темат; бажаю однакож зазначити, що о скілько з одної сторони признаю потребу поправи в наших урядженях автономічних особливо в громаді, о стілько з другої сторони і як-раз длятого, що бажаю не проб але тревалости, уважаю, що загал мусить освоїти ся з гадкою тої потреби, треба собі піль ясно витичити, зложити в Соймі одностайну більшість, стремлячу до тої цїли і передовсім придбати материяльні, але також і моральні средства, потрібні для введеня в житє тої реформи.

Ото Вп. Панове, що я бажав Вам більше менше сказати в хвили, в котрій повірений менї мандат складаю у Ваші руки. Коли мене і надальше почтите тим мандатом, заявляю, що прийму его з глубокою вдячностию, а то не лиш яко походячий від моїх співгорожан, але також яко походячий як-раз від тих співгорожан, в котрих окруженю я ставляв перші мої кроки в житю публичнім, і з тої землі краківскої, в котрій я відбув мою школу політичну.

Заким однакож Вп. Панове приступите до урни виборчої, повинен я упередити Вас о річи, котру ви впрочім в послідних тиждиях читали аж до переситу у всіляких освітленях. Завтрішна ґазета віденьска принесе моє іменоване на президента міністрів, також і склад кабинету. Чи удержу звязь з краєм і моїми співгорожанами, на то нехай відповість моя довголітна минувшість; щоби же Вам в кількох словах показати дорогу і напрям, в яких після мого погляду край повинен поступати, нехай буде менї вільно відчитати на закінчене відручне письмо, котре Найясн. Пан зволив ласкаво до мене вислати, котре я нині тут відобрав, а котре відносить ся до минувшости:

(Тут відчитав Є. Ексц. ґр. Бадені Найв. письмо цїсарске, котре ми вже вчера подали і тим закінчив свою бесїду).

Вибори з курії більшої посїлости.

Бережани: На 92 голосуючих вибрані дотеперішні посли: Ем. Торосевич 80, др. Йосиф Верещиньский 79 і Меч. Онишкевич 59 голосами. — Бар. Юл. Блажовский одержав 58 голосів.

Чортків. Голосувало виборців 90. Вибрані послами: Брон. Городиский 71 голосами, Володисл. Чайковский 68, Володим. Семигиновский 60 голосами. Крім того одержали Тад. Цельский 38 голосів, ґр. Юр. Борковский 30, Ів. Гноиньский 3 голоси. Доси були послами: Ів. Гноиньский, Брон. Городиский і Володим. Семигиновский.

Коломия. На 88 голосуючих вибрані дотеперішні посли: др. Ник. Кшиштофович 82 і ґр. Стан. Дідушицкий 63 голосами.

Львів. Голосувало 21. Вибрано одноголосно дотеперішного посла Дав. Абрагамовича.

Новий Санч. На 50 виборців одноголосно вибрані дотеперішні посли др. Ромер і др. Тад. Пилят.

Перемишль. На 66 голосуючих вибрано кн. Ад. Сапігу 60 голосами, дра Володим. Козловского 63, ґр. Стеф. Замойского 55 голосами. Доси були послами Жигм. Дембовский, Володим. Козловский і кн. Юр. Чарторийский.

Ряшів. На 42 виборців вибрано одноголосно дотеперішних послів: Елв. Єнджейовича і ґр. Кар. Сціпія.

Самбір. Голосувало 80. Вибрані: др Тад. Скалковский 78, Стан. Незабитовский 74 і Альб. Райский 55 голосами. Доси були послами: др. Петро Ґрос, др. Тад. Скалковский і ґр. Стан. Тарновский (молодший).

Станїславів. Голосовало 56. Вибрані дотеперішні посли: Стан. Брикчиньский, ґр. Войт. Дідушицкий.

Сянік. Одноголосно вибрані на 92 виборців: Стан. Гнївош, Меч. Урбаньский і Ів. Тшецєский. Доси були послами Гнївош, Слонецкий і Горайский. Два послідні вибрані в курії меншої посїлости.

Стрий. Вибрані дотеперішні посли: ґр. Кл. Дідушицкий і Фр. Розвадовский.

Тарнів. На 148 голосуючих вибрані: Йос. Менциньский 143 голосами, ґр. Мицельский 102, ґр. Меч. Рей 86 голосами. Доси були послами Стеф. Сенковский, Тад. Лянґе і др. Тад. Рутовский.

Тернопіль. Одноголосно вибрані дотеперішні посли: ґр. Лев Пініньский, Із. Вівієн, Евс. Загурский.

Золочів. Вибрані дотеперішні посли: Винк. Гноиньский і Осж. Шнель, а на місце Ап. Яворского, Альфр. Стецкий.

Жовків. На 69 голосуючих вибрані: Стан. Поляновский, Здисл. Обертиньский і Винк. Краиньский 61 голосами. Доси були послами: О. Тит. Ковальский, Стан. Лончиньский, Здисл. Обертиньский.

Перегляд полїтичний.

Вчера представляля ся новому президентови міністрів і міністрови справ внутрішних Є. Ексц. ґр. Баденї'ому урядники міністерства справ внутрішних під проводом шефа секциї Ерба, котрий мав промову до п. міністра. Є. Ексц. ґр. Бадені дякуючи за повитане, сказав, що его довголітна служба урядничa може бути порукою, що він серцем і душею буде уважати ся за одно з урядниками; не буде від них жадати нічого, лиш річевого веденя справ, але веденє політики і заступованє єї на вні, застерігає виключно лиш собі. — В міністерстві фінансів витали знов урядники нового міністра фінансів дра Білиньского.

Віденьска праса з малими винїмками відзиває ся дуже прихильно і симпатично о новім кабінетї. Праса берлиньска нотує лиш ту зміну в Австриї, лиш одна Nat. Ztg. додає, що ґр. Бадені єсть прихильником тридержавного союза і не возьме ся до політики, неприхильної Німеччині.

В Константинополи прийшло оногди до кровавої бійки з Вірменами. Проживаючі там Вірмени зібрали ся були на нараду в справі обороня інтересів вірменьского народу і хотїли вислати громадну депутацию до султана, котра мала вручити ему меморияя з жаданями вірменьскої людности. Турки напали на тих Вірмен, стали їх розганяти, бити буками і каміньом, а наконець і стріляти до них з револьверів. Богато людий покалїчено, а ще більше поарештовано. В місті настав великий неспокій і до нинї ще там не успокоїло ся.

тисячі двіста стіп над морем, званої Базіле. Тепер она трохи занедбана, а по обох сторонах має здичілі ґрунти, серед котрих червонаві вершки какаових дерев, що сторчать з цїлої повени ліянів і правильні ряди бананів, немов говорять, що колись було тут инакше.

То „инакше“ було ще перед вісьмома літами, коли на цїлім просторі від міста до ріки Ріо дель Консуль а навіть за нею, стояли тут розкинені досить рідко хати поселенців з Куби і в сонци сьміяли ся управляні ними поля половим тютюном і рожево крапкованою зеленію какаа.

Ті хати, з котрих нинї ледве кілька лишило ся, були подібні до домків з двох карт в довжину з собою зіставлених, а радше були то просто довгі бамбусові остро в горі закінчені дахи, стоячі на земли без стін. Оба їх кінці замикали бамбусові плоти, а крім того в переднім трикутнику, оберненім до дороги, находив ся невеликий, вузкий отвір замість дверий, заслонюваних на ніч або в часї слоти рогожию і дошками.

Від того отвору до дороги, від котрої хати стояли в невеликім віддаленю, вів подвійний ряд бананів, а по обох сторонах тої малої алеї росли за низькою кільчастою загородою з пальмових прутів рівні ярини: помідори, редьков, капуста, огірки і т. д. Кубанці то огородники від уродженя і они були також одинокими доставцями ярин на Фернандо По, а навіть на сусїдні береги і ввели тут перші богато невзвістних передтим овочів і ростин їдальних. За хатою в саді розтягали ся правильні квадрати тютюну, витягнені під шнур ряди какаових дерев і розсадники ріжних ярин, між котрими красувала ся велика кукуруза і сторчали єї золотаві шульки, що їх обсїли хмарою дрібні птиці.

Перед одною з таких хат, вже недалеко ріки положеною, в тій самій хвили, коли дон Естебан потапав в задумі на пригірку Фернандо, сидів его син з великою рисунковою текою на против старого широкоплечого мурина.

Був то властитель хати, Гуан Гернандес.

Здалека виглядали на ґрупу портретиста і моделю, а близька-ж їх взаїмне відношенє так представляло ся, що дон Рафаіл, суваючи без думки оловцем по папері, говорив тихо і скоро, а старий Гуан слухав его з оживленем, що аж его байдужі черти дрожали.

Він був дуже бридкий, той старий Гуан, але его бридота мала в собі щось благородного і одушевляючого, а се—як звістно—на мурииьскім лици рідше можна побачити, як грецкий ніс і уста патриция.

Молодий креоль, по розмові з Іджерлїм, приніс кромі тут радістної вістки на устах, ще й журбу в серци, о котрій міг поговорити лише з тим давним, вірним слугою.

Він їхав на Фернандо По в гадкою спасти лише вітця і Гуана. Мріти о виратуваню всїх було божевільством, отже не бачив причини, длячого би мав робити виїмки серед тих всїх незнаних.

Однако инакше глядів на ту справу дон Естебан.

В тих кількох нещастних лїтах понавязував він ріжні зносини і позатягав зобовязаня у одних або других, а що був чоловік дивний, то на каждий такий довг вдяки глядів через побільшаюче скло свого серця.

Отсей мулят, Мануель Корезма, стоячи в одній борбі ще в горах Куби побіг него, заслонив его власними грудьми і дістав рану в рамя і тамтой мурин Франц Кавделя, з нараженем власного житя доставив для него з дому гроші і одїж, а внов иниий зробив ему якусь прислугу на „Иосифинї“, иниий в найтяжших часах на Фернандо По позичив ему перші зароблені гроші на купно чобіт, а вкінци ще иниий помагав его старому, вірному і знемощілому Гуанови в управі ґрунту.

Було вже лиш кількох білих на острові; більшість вимерла знищена клїматом і нуждою. Доля тих гідних милосердия недобитків кровалила душу дон Естебана так само як его власна доля.

Отже коли по вибухах першої радости, по граді перших питань і відповідий, виявив син вітцю цїль свого приїзду, дав ему дон Естебан виразно зрозуміти, що не понимає свого спасения без тої найблизшої горстки людий. О всїх не можна й гадати, бодай тепер — то знає, але й то знає також, що свобода, не поділена з нїким з тих, що так довго ділили з ними неволю, упала би ему на душу як тяжкий камінь, палила би ему чоло як зрада.

Не потрібував довго пересьвідчувати дон Рафаіла. Молодець не дармо був его сином і не дармо послідні літа окружили в его буйній уяві стать вітця сяєвом майже сьвятого подиву. Отже не надумував ся анї хвилю над тим, що ті гроші, котрі привіз на виратуванє того обожаного вітця, були послідними останками значного колись маєтку і що аби їх не нарушити і мати, і сестра і він вели кілька лїт житє ощадности, що граничило майже з недостатком.

По вивезеню дон Естебана, сконфіскowано его дім в місті і плянтацию, уратувала ся лише розмірно невелика готівка, зложена у одного

Новинки.

Львів дня 3 жовтня 1895.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував рахункового асистента ц. к. Намістництва Фел. Гарлицкого официлом, а рахункового практиканта Каспра Вербовича асистентом при рахунковім департаменті ц. к. Намістництва. — Міністерство торговлі іменувало почтового офіцияла Авр. Рота ц. к. почтовим контрольором каси.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс ц. к. канцелістів поліциї Руд. Витошиньского з Гусятина до Львова і Ант. Яцковского зі Львова до Гусятина.

— **Виділ Тов. сьв. Ап. Павла.** На зборах Тов. дня 6 вересня с. р. вибрано слідуючий виділ: „Предсідатель: О. Лев Туркевич, архідиякон капітули; заступник предсідателя: др. Бартошевский; члени Виділу: оо. Лев Березовский, Дамія Лопатиньский, Мих. Мриц, Алексей Тороньский, І. Чапельский і Мих. Яцковский. Виділ уконституовав ся в той спосіб, що вибрав касиером о. І. Чапельского, бібліотекарем о. М. Мрица а секретарем Л. Березовского. Справоздане о зборах подасть ся в слідуючім числї.

— **Реколекциї духовні для сьвящеників** відбудуть ся в Яблонові дек. гусятиньского, диецезиї станїславівскої. Початок реколекций дня 21 жовтня с. р. Хто з Всч. священиків з сусїдних деканатів хотів би взяти участь, має віднести ся до о. Бахталовского, пароха в Яблюнові, п. Сухостав.

— **Холєра.** Дня 1 жовтня виздоровіли три особи в Тернополи з холери, в Острові одна занедужала, одна виздоровіла, дві померли, в Загробели коло Тернополя одна занедужала. — В Буцневі і Стоянові нема зміни.

— **Найстарший листонос в Австриї** обходив сими днями свій ювилей у Відни. Єсть ним т. зв. надворний листонос Франц Гіртлер, котрий віддає листи в Пайв. Дворі і в палатї бл. п. Архикнязя Альбрехта. Має тепер 85 лїт і держить ся дуже кріпко.

— **Дім дяківский в Станїславові.** В Станїславові будує ся при улици Собіского дім для поміщеня епархіяльного інститута для кандидатів дяківского стану. Дім стане на церквищи сьв. Варвари зі складок епархіяльного клиру та инших добродїтелів. Справою тою займає ся живо голова товариства дяківского епархії станїславівскої Бир. о. Сим. Ткачуник, крилошанин капітули. Сеї осени мабуть дім буде готовий. Кандидати поки що будуть харчувати ся на свій кошт, бо брак фондів на відповідне удержане.

— **Пригода на зелїзници.** Дирекция зелїзниць державних доносить: Поїзд, перевозячий рінь, віткнув ся при в'їздї до стациї Більче-Волиця вчера з товаровим поїздом ч. 1763, при котрім ушкодив чотири фрахтові вози. З людий нїхто не скалїчений. До тої пригоди причинила ся в значній мірі пануюча тогди т. в. о 3-ій годині в ночи густа мрака. При поїздах особових ч. 1711 і 1714 подорожні мусїли пересїдати ся на місци випадку. Ті поїзди не могли приїхати на час і получити ся з иншими поїздами у Львові взглядно в Стрию.

— **Украдені конї.** Дня 26 вересня придержала нічна варта в Бужку коло Білогокаменя двох злодїїв з парою коний і візком. Кінь темнокаштановатий, лисий, має около 3 роки, міри 140 центиметрів, кобила-ж яснокаштановата, лиса, має звиж 3 роки, міри 150 центим. Властитель тих коний може зголосити ся по них в ц. к. суді повітовім в Олеську.

— **Глядане скарбів в Одесї.** Як доносить „Одеїский Листок", манїя шукати за скарбами опанувала також і деяких мешканців Одеси, котрі уявляли собі, що найдуть скарби на Шишманівскій площи, в Дюківскім садї, коло Строгонового моста, а в кінци на Хаджибейскім лимані, де немов би то в 1769 році Запорожцї закопали скарби, як оповідає про се розповсюднена в Одесї випись або копія якоїсь там грамоти, з котрої згадана ґазета наводить лише деякі уривки. Тота грамота так зачинає ся: „Писано в 1811 році 12 апріля, писав дяк Микита". Відтак описує ся подрібно то місце на лимані, де немов то закопані „4 чушки з сріблом, 1 з золотом, одаг і золота збруя запорожска". А при кінци каже ся: „Буде тобі і внукам і правнукам, і не проживеш, лише моли ся Богу і не забувай чотирох братів і товаришів Микиту, Василя, Петра і Федора, котрі покладали сї гроші і добро. Боже, поможи добрим людям найти наш скарб та й не забудьте і нас грішних бурлак Запорожцїв". Очевидно, що не Запорожцї, але якийсь жартун виписав тоту нїби грамоту, щоби посьміяти ся над темними людьми, що хотять шукати закопаних скарбів.

— **Монополь сірників** не буде заведений в Швайцариї, бо в недїльнім голосованю народнім заявило ся 173.000 Швайцарів против, а лише 138.000 за заведенєм монополю.

— **Померли:** Петро Целевич, секретар ради суду окружного в Тернополи, в 64-тім році житя; — Ірина Копистяньска, дочка о. Климентия Копистяньского в Реґетові, в 20-тім році житя; — звістний хірурґ берлиньский проф. Барделебен, в 76 тім році житя. Покійний лїчив цїсаря Фридриха.

Штука, наука і лїтература.

— **„Зорі" ч. 18** містить: Продовжене новелї Осипа Маковея „Весняні бурі"; — стих Павла Кирчова „Сорока"; — продовжене „Нових поетичних творів" Степана Руданьского; — продовжене історичної повісти М. Старицкого „Облога Буши"; — стих Вас. Чайченка „На могилах"; — початок 5-дієвої драми Івана Карпенка-Карого „Чабан"; — початок оповіданя „Чудодїйна криница"; — продовжене розвідки Ів. Копача „Огляд поеми Т. Г. Шевченка п. з. „Сон" (з р. 1844)"; — дальше оповістки і критичні замітки, записки, біоґрафію Ізм. Срезневского, хроніку, бібліоґрафію і посмертні оповістки. Ілюстраций містить се число три: Портрет Ізм. Срезневского, „Сороки" і памятник хресту Руси в Київі.

Телеграми.

Льондон 3 жовтня. На побережу анґлїйскім лютилась вчера страшна буря; затопило ся богато кораблїв і згинуло 13 людий.

Париж 3 жовтня. В похороні Пастера взяло участь 50.000 людий.

Льондон 3 жовтня. Концентрация анґлїйскої фльоти коло острова Лемнос не стоїть в ніякій звязи зі справою вірменьскою.

Берлин 3 жовтня. Вода в Ренї так спала, що треба було застановити пароходну плавбу. Так само спала вода на Одрі і Лабі.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1895, після середно-европ год

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·	4·55	10·25	6·45	—
Підволочиск	—	1·56	5·46	—	9·50	10·20	—
Підвол. з Підзам.	—	2·10	6·	—	10·14	10·44	—
Черновець	6·15	—	—	10·30	2·40	—	—
Черновець що по неділка	—	—	—	10·35	—	—	—
Стрия	—	—	—	5·25	9·33	—	7·38
Сколього і Стрия	—	—	—	—	—	3·00	—
Белзця				9·15	7·10		

Приходять з

Кракова	1·22	5·10	8·40	7·00	9·06	9·00	—
Підволочиск	2·25	10·00	—	8·25	5·00	—	—
Підвол. з Підзам.	2·13	9·44	—	8·12	4·33	—	—
Черновець	9·50	—	—	1·32	7·37	—	—
Черновець що понеділка	—	—	—	6·17	—	—	—
Стрия	—	—	—	12·05	8·10	1·42	—
Сколього і Стрия	—	—	—	9·16	—	—	—
Белзця				8·00	4·40		

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 минут від львівского: коли на зелїзници 12 год. на то львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

з банкирів, его приятелїв, котрий зумів зі укрити.

Призначене тої суми було від разу постановлене в родині, але треба було ждати і дїлати поволи. Цїлий той час ходив Рафаіл на права в гаваньскім университетї, хотячи посьвятити ся свому званю і власною працею удержувати відтак родичів; мати і сестра вели майже монаше житє, сумуючи, молячи ся, складаючи гріш до гроша і дожидаючи принагідної хвилї.

Того всего дон Естебан навіть не догадував ся, а Рафаіл був занадто его сином, щоби на сьвятий огонь жертвенности лити воду тверезого численя.

Іджерлї, котрий спершу, коли він з ним годив ся лише о вітця і старого Гуана, доказував, що чи двох чи двайцятьох, то ризико однаково велике, змінив пізнїйше свою гадку і за кожду прибуваючу голову назначував що раз иншу суму, аж дійшло до тисяча пятьсот фунтів.

Дон Рафаіл мав крім того лише ще двіста фунтів, котрими мусїв оплачувати свій досить дорогий побут на Фернандо По і котрі мусїли ему вистати на перевезенє пятнайцятьох людий з Бруни, — точки віддаленої лише о нецїлу добу дороги пароходом від Фернандо По — на Кубу.

Вправдї складки ішли заєдно, вправдї Рафаіл написав був під фірмовою кувертою складу Іджерльового до того банкира, з просьбою о прислане кількасот долярів на острови Канарийскі, але того всього не було досить і о тім тепер засумований розмавляв з Гуаном.

Однако загартований в бідї мурин не наполохав ся тим цїлком.... просто навіть не понимав, як чоловік, відзискавши свободу, може ще чим турбувати ся.

— Дон Рафаіле, пане мій — говорив — не мучте вашої молодої голови.... все буде добре, коби лише звідси видістати ся. На Канарийскі острови перевезе нас чорних кождий пароход за 10 фунтів від голови, а там вже собі порадимо.... Або то ми не уміємо працювати, або то ми не звикли на голод? Мамалиґа і трохи води все найде ся. Чогож більше муринови треба, щоби жити, а що заробить, складати на дорогу до Куби. Матінко Божа! Ми тут перебули пять лїт, кінця не бачимо, то й щож? Звідси ще щось збере ся і звідтам щось припишуть. Ей, ей! не оглянемо ся, коли з Божої ласки побачимо наші береги. О Боже! О Боже!

І старий Гуан аж підскакував на пустій скринцї від джіну, на котрій сидів звернений лицем до дороги.

Усьмих розпогодив засумоване лице хорошого креоля.

— Серце менї росте, Гуане — сказав — як чую, що ви говорите. Лише Бог знає, як менї тяжко, що прийде ся лишити тих бідняг серед дороги. І для вітця буде се великою гризотою. Він гадає, що з Ляс Пальмас досить зателеґрафувати до дон Едварда Рібедш, а гроші будуть.... Дуже тяжкий завід жде его ще.

— Пане — сказав старий мурин торжественно — то, що ви для нас робите, о тім буде тревати память во віки віков. І Куба не була би Кубою, колиб вам не допомогла. Побачите!... А хоч би ми еї навіть мали не узріти, то й так будемо вас до послїдної хвилї благословити, що не помремо як дикі звірята в клїтцї, лише як вільні люди на свободі. Бо клїткою була нам ся земля, клїткою, котрої прутів не бачиш, але носиш їх всї позбивані в душу.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

КОНТОРА ВИМІНИ
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує і продає

всякі ефекти і монети

по курсі даним найдокладнійшім, не числячи жадної провізиї

Яко добру і певну льокацию поручає:

4% листи гіпотечні коронові
4½% листи гіпотечні
5% листи гіпотечні преміовані
4½% листи Тов. кредитового земс.
4½% листи Банку краєвого
4% листи Банку краєвого
5% облїґациї комунальні Банку крає.
4½% пожичку краєву галицку
4% позичку краєву галицку коронову
4% пожичку пропінацийну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% пожичку угорскої зелїзної дороги державної
4½% пожичку пропінацийну угорску
4% угорскі Облїґациї індемнізацийні і всілякі ренти австрийскі і угорскі,

котрі то папери контора вимін Банку гіпотечного всегда купує і продає

по цїнах найкористнїйших.

Увага: Контора виміни Банку гіпотечного приймає від Вп. купуючих всякі вильосовані, а вже платні місцеві папери цїнні, як також купони за готівку, без всілякої провізиї, а противно замісцеві лишень за відтрученєм коштів.

До оферт, у котрих вичерпали ся купони, доставляє нових аркушів купонових, за зворотом коштів, котрі сам поносить. 80

Для мужчин.

При ослабленю мужескім, хоробі нервів і т. д. сьвідчить мій ц. к. упр. ґальванїчний апарат кишеневий, для власного ужитку знамениті услуги. Поручений найлїпше через лїкарів всїх держав. **Через власти санїтарні розслїджений.** Нїгде нема нїчого подібного. Найкрасший винахід новочасний. Проспект з сьвідоцтвами в куверті за маркою 10 кр.

І. АВҐЕНФЕЛЬД

Електротехнік і властитель ц. к. привілею. Віденъ, IX. Türkenstrasse 4. 63

Днїстер

Товариство взаїмних обезпечень

у Львові, улиця Валова ч. 11,

перше і одиноке руске товариство асекурацийне, **припоручене Всеч. Духовеньству і всїм вірним Впреосв. Митроп. і Преосв. Еп. Ординариятами всїх трех Епархий,** обезпечає від шкід огневих будинки, скот (худобу), знаряди господарскі, збіже і пашу за можливо найнизшою оплатою.

Шкоди **лїквидують ся і виплачують ся сейчас** по пожарі.

Зголошеня о уділенє **аґенциї** в місцевостях, где нема близько аґентів „Днїстра“, принимають ся. 19

С. Шпітцер у Відни

поручає

Товари камінні і шамотові.

Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Комплєтні уряджєня для стаєн і обор.

На жаданє висилаємо катальоґи.

Заступники для Галичини і Буковини

Гамель і Файґель

у ЛЬВОВІ, улиця Коперніка число 21.

Готель Вікторин

Львів ул. Гетманьска

Комнати з постелию від 80 кр. на добу і більше.

Реставрация в тім самім готелю у власнім зарядї.

Пиво лиш пільзненьске поручає ласкавим взглядам

І. Войсе 13

властитель готелю реставрациї.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) як для „Народної Часописи“ так також для „Ґазету Львівскої“ принимає лиш „Бюро Дневників“ **ЛЮДВИКА ПЛЬОНА**, при улици Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиция місцева тих ґазет.

Бюро оголошень і дневників

приймає

оголошеня

до всїх дневників

С. Нельсен у Відни

поручає

Кльосети з переплывом води і без того. — Ґури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненєм. — Збірники на воду. — Комплєтні уряджєня купелеві. — Вентіляторы. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для ГАЛИЧИНИ і БУКОВИНИ

Львів ГАМЕЛЬ і ФАЙҐЕЛЬ Коперніка 21.

На жаданє висилає ся катальоґи.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.